

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11Csp/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817204775
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817204775.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobkyne Mgr. W. S., nar. XX.X.XXXX, bytom S., A. XXX/XX, zast. Podhorský & Partners, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Zámocká 35, Bratislava, IČO: 46 962 000 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie sumy 675,05 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalobu o zaplatenie sumy 675,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.3.2017 až do zaplatenia **z a m i e t a**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. **P r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 45,76 % voči žalobkyni.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou domáhala prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu o vydanie platobného rozkazu, ktorým jej súd prisúdi sumu 675,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.3.2017 do zaplatenia a uplatnila aj trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že uzavrela so žalovaným dňa 25.11.2009 Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni sumu vo výške 1.294,56 eur. Žalovaný však poskytol menej, ako bolo zmluvnými stranami dohodnuté. Vo veci sa viedlo súdne konanie na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 13C 145/2014, v ktorom žalovaný žaloval žalobkyňu na zaplatenie sumy 657,32 eur s príslušenstvom, no konajúci súd žalobu zamietol v celom rozsahu, lebo mal za to, že Zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, lebo nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme, teda peňažné prostriedky, ktoré poskytol žalovaný žalobkyni jej boli poskytnuté bez právneho dôvodu. Bolo v konaní preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.166,40 eur a žalobkyňa z tohto úveru splatila žalovanému sumu 1.841,45 eur.

Ďalej uviedla, že vykonaným dokazovaním v tomto konaní bolo preukázané, že žalobkyňa splatila, vrátila žalovanému sumu 1.841,45 eur aj napriek skutočnosti, že žalovaný poskytol žalobkyni finančné prostriedky len vo výške 1.166,40 eur. Žalovanému preto vznikla povinnosť vrátiť ich z titulu bezdôvodného obohatenia žalobkyni. Žalobkyňa poskytnutú sumu vrátila, dokonca ju preplatila. Na základe uvedeného sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne vo výške 675,05 eur, t. j. suma uhradená navyše zo strany žalobkyne žalovanému.

Po právnej stránke žalobu odôvodnil § 451 ods.1 Občianskeho zákona.
Poukázal na niektoré rozhodnutia krajských súdov, čo sa týka otázky 10-ročnej premlčacej doby.
Uplatnila aj úrok z omeškania podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákona.

3. Súd na návrh žalobkyne vydal dňa 24.marca 2017 platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe žalobkyne.

4. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tým, že žaloba je neurčitá, nezrozumiteľná a z právneho hľadiska nesprávna. Žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia z titulu uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 27.11.2009, ktorá má byť neplatná, avšak tvrdenia nepodporuje žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania na vydanie nároku bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods.1,2 Občianskeho zákona.

Uviedol, že subjektívna premlčacia doba je viazaná na to, že poškodený subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčacia doba sa posudzuje z hľadiska plynutia od momentu zistenia takejto skutočnosti, pretože zmyslom zákonodarcu nie je to, aby sa lehoty týkajúce sa premlčania počítali svojvoľne. Tvrdenie žalobkyne nie sú schopné objektívnym spôsobom podporiť uplatnený nárok, nakoľko takto všeobecne uvádzaná skutočnosť by mohla určiť začiatok aj koniec premlčacej doby, v podstate kedykoľvek. Poprela tvrdenie žalobkyne o úmysle žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na jej úkor.

Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina č. k. 9Co 516/2015 týkajúci sa objektívnej premlčacej doby 10 rokov.

5. Súd vo veci nariadil niekoľko pojednávaní, posledné pojednávanie súd určil na 7.marca 2019, na ktorý sa žalovaný nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil elektronicky dňa 6.3.2019 a nežiadal súd o odročenie pojednávania.

Súd pojednával bez prítomnosti žalovaného.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, jej právneho zástupcu, oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l. 1 - 3, výpis z obchodného registra č.l. 5 - 6, pripojený rozsudok OS Prievidza č. l. 8 - 13, platobný rozkaz č.l. 15, odpor č.l. 20 - 21, vyjadrenie žalobcu č.l. 25 - 27, vyjadrenie žalobcu č.l. 33 - 38, vyjadrenie žalovaného č.l. 43 - 44, výška odplaty č.l. 45, vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne č.l. 52 - 54, žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy č.l. 55, výpisy z VÚB č.l. 56 a iné listiny o platbách žalobkyňou č.l. 57 - 92, dohoda o zrážkach zo mzdy č.l. 98, oznámenie OÚ - odbor školstvo č.l. 102, rozšírenie žaloby č.l. 109-111, oznámenie žalobkyne č.l. 112, odpoveď Ministerstva spravodlivosti na žiadosť č.l. 113 - 115, 116- 118, uznesenie OS Prievidza č.l. 120, vyjadrenie žalovaného č.l. 122 - 123, 124, zmluva o revolvingu č.l. 125, vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne č.l. 131-132, 135, vyjadrenie žalovaného č.l. 137, 142 a vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne č.l. 145, pripojený spis OS Prievidza č. k. 13C/145/2014 a zistil tento skutkový stav:

7. Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. žalovaný je zapísaný v oddieli: Sro, vo vložke číslo: 22160/B pod obchodným menom PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 s dňom zápisu 24.7.2000 a predmet činnosti okrem iných činností poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

8. Okresný súd Prievidza rozhodol rozsudkom zo dňa 4.februára 2015 sp. zn. 13C 145/2014, ktorým sa navrhovateľ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Bratislava domáhal voči odporkyni Mgr. W. S., bytom Prievidza za účasti vedľajšieho účastníka Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava o zaplatenie sumy 657,32 eur s príslušenstvom tak, že konanie o sumu 126,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 657,32 eur za deň 6.11.2011 zastavil, návrh v prevyšujúcej časti zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 61,04 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.septembra 2015.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že súd skúmal samotnú Zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 27.11.2009, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi oprávneným ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom a dospel k záveru, že tento právny vzťah, ktorý mal byť založený zmluvou označenou ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ je potrebné posudzovať

podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve a nevyhnutnou súčasťou tejto zmluvy sú aj „Zmluvné dojednania o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT, spol. s r.o.“.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by návrh vyplnený v bode 6 Žiadosti alebo navrhnutý obsah zmluvy v Oznámení veriteľa o schválení úveru bol totožný so žiadosťou dlžníka, resp., že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods.1 a § 46 ods.2 Občianskeho zákona prijal, teda, že by návrh bol totožný alebo obdobný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Keďže nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme tak, ako to pre jej platnosť vyžaduje zákon v súlade s § 40 ods.1 Občianskeho zákona, považoval súd úkon za neplatný právny úkon a teda podľa § 457 Občianskeho zákona, ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Keďže odporkyňa obdržala z titulu úveru dňa 27.11.2009 sumu 1.166,40 eur (po započítaní odmeny za odklad splátok vo výške 128,16 eur v zmysle bodu 8 Zmluvy) a navrhovateľovi zaplatila dňa 16.12.2013 sumu 1.715,68 eur a celkom do dňa rozhodnutia súdu 1.841,45 eur, je návrh navrhovateľa podaný nedôvodne už aj z toho titulu, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi viac ako bola povinná zaplatiť.

Vzhľadom k tomu, že ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prihliadol z úradnej moci na premlčanie podľa § 5b z. č. 250/2007 Z. z.. Súd posúdil Zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú, navrhovateľovi by v tomto prípade vznikol len nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia. Tento nárok sa však premlčal podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákona v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, najneskôr v trojročnej objektívnej premlčacej dobe a to odo dňa, kedy došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov, t. j. od 27.11.2009. Doba na uplatnenie nároku navrhovateľom tak uplynula 27.11.2011 a nárok navrhovateľ uplatnil na súde dňa 16.6.2014, teda po uplynutí premlčacej doby. Nárok navrhovateľa je preto aj z tohto dôvodu aj z dôvodu premlčania nedôvodný, ako to konštatoval prvostupňový súd vo svojom odôvodnení. Súd mal za to, že konanie navrhovateľa pri poskytovaní úveru je v rozpore s dobrými mravmi, pretože navrhovateľ konal pri dojednaní o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko je úrok neprimeraný až úžernický. Dohodnuté úroky vo výške 70 % sú v rozpore tak, ako súd uviedol už vyššie, pretože prekračujú úrokovú sadzbu poskytovaných bankami za obdobné úvery.

Súd návrh navrhovateľa zamietol v celom zostávajúcom rozsahu.

Čo sa týka sumy 126,17 eur s príslušenstvom, súd konanie v tejto časti podľa § 96 ods.1,3 OSP zastavil, nakoľko navrhovateľ pred začatím pojednávania zobral v tejto časti návrh späť. Voči tomuto rozsudku nebolo podané odvolanie a rozsudok sa stal právoplatný dňa 3.septembra 2015.

9. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu k odporu v písomnom podaní zo dňa 18.5.2017 uviedol, že Krajský súd Prešov a Krajský súd Žilina vo viacerých svojich rozhodnutiach posúdil konanie dodávateľov ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že nedávajú svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch a uplatňujú neprimerané vysoké úroky za poskytnutie úveru. Preto považuje objektívnu premlčaciu dobu na vydanie bezdôvodného obohatenia 10 rokov. Mal za to, že na strane žalovaného došlo k vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia v dôsledku čoho sa inak 3-ročná objektívna premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

Námietka premlčacia zo strany žalovaného je neurčitá, nie je zrejmé, kedy začala plynúť premlčacia doba.

10. V ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 18.júla 2017 žalobkyňa prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu uviedla, že dojednané úroky za poskytnutie úveru - RPMN vo výške 70 % nebolo konanie s odbornou starostlivosťou, išlo o vysoké úroky dojednané vedome a žalovaný spôsobil dodatočnou zmenou podmienok zmluvy to, že zmluva nebola uzavretá, pričom toto konanie predstavuje jednoznačne rozpor s dobrými mravmi za účelom získať vysokú odmenu za poskytnutie finančných prostriedkov. Žalovaný mal svoje zmluvy o úveroch a proces ich uzatvárania zosúladiť s právnym poriadkom. Je zrejmé, že žalovaný prijímal plnenia nad rámec prípustnej zákonom úmyselne s vedomím, že ide o plnenia v rozpore so zákonom, dobrými mravmi a to vo viacerých prípadoch. Žalovaný dlhodobo uplatňuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, úroky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké, ako aj poplatky a úroky, na ktoré nemá nárok pre neplatné uzavretie zmlúv na celom území SR. Robí to vedome s úmyslom sa obohatiť na úkor spotrebiteľov. Ide podľa neho o úmyselné konanie.

K 10-ročnej premlčacej dobe uviedol, že neuplynula objektívna 10-ročná lehota od poskytnutia plnenia žalobkyňou nad jej povinnosť aj so zreteľom na všetky okolnosti prípadu správny, v dôsledku čoho je možné takto uplatnený nárok žalobkyni priznať. Za stavu, že žalobkyňa popísala, ako sa dozvedela

o problematike zmluvy, teda až v samotnom súdnom konaní na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 13C 145/2014.

Žalobkyňa tvrdila, že v prípade žalovaného sa má aplikovať ustanovenie § 107 ods.2 Občianskeho zákona, lebo žalovaný konal v úmysle bezdôvodne sa obohatiť na jej úkor a je potrebné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. V 10-ročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, ak bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel, či už priamy alebo nepriamy, jednoznačne smeroval k bezdôvodnému obohateniu a existoval už v čase získania bezdôvodného obohatenia.

Namietal výkon práva žalovaného, ktorý vzniesol námietku premlčania, pretože takýto výkon práva je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákona. Žalobkyňa poukázala na to, že vznesenie námietky premlčania žalovaným je v rozpore s dobrými mravmi. Uplatnenie námietky premlčania žalovaným je podľa názoru žalobkyne výrazným zneužitím práva na úkor účastníka, ktorý márne plynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by za takej situácie zánik nároku v dôsledku plynutia premlčacej doby bol neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a z dôvodu, pre ktoré svoje práva včas neuplatnil. S prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania žalovaným je tvrdým postihom vo sfére žalobkyne, kedy žaloba by bola zamietnutá aj napriek tomu, že žalobca nemohol a nevedel skôr uplatniť svoje nároky a žalovaný vedome minimálne s nepriamym úmyslom sa obohatiť na jej úkor. Žalobkyňa mala za to, že sú preukázané výnimočné dôvody a okolnosti prípadu, pre ktoré mala byť námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi, pričom považuje za nutnosť uprednostniť spravodlivé skončenie sporu pred formálnym zamietnutím žaloby. Ak podľa ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesené námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Považuje vznesenie námietky premlčania zo strany žalovaného za výraz zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie ESLP vo veciach Stagno v Belgicku a Zehenter v Rakúsku.

Trvala na pôvodnej žalobe.

11. V ďalšom písomnom stanovisku zo dňa 31. augusta 2017 žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu uviedla a predložila prehľad odoslaných platieb veriteľom. Dňa 8.6.2012 odoslala 11 eur, dňa 6.7.2012 odoslala 11 eur, dňa 7.8.2012 odoslala 11 eur, dňa 6.9.2012 odoslala 6 eur, dňa 9.11.2012 odoslala 10,82 eur, dňa 7.12.2012 odoslala 10,82 eur, dňa 8.1.2013 odoslala 10,82 eur, dňa 8.2.2013 odoslala 10,82 eur, dňa 8.3.2013 odoslala 7,79 eur, dňa 8.4.2013 odoslala 10,82 eur, dňa 9.5.2013 odoslala 11,33 eur, dňa 7.6.2013 odoslala 11,33 eur, dňa 8.7.2013 odoslala 6,92 eur, dňa 12.8.2013 odoslala 11,32 eur, dňa 10.9.2013 odoslala 9,07 eur, dňa 8.10.2013 odoslala 9,63 eur, dňa 8.11.2013 odoslala 9,39 eur, dňa 11.12.2013 odoslala 7,07 eur, dňa 9.1.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 11.2.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 10.3.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 8.4.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 9.5.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 9.6.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 7.7.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 7.7.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 11.8.2014 odoslala 9,39 eur, dňa 10.9.2014 odoslala 9,49 eur, dňa 13.10.2014 odoslala 9,49 eur, dňa 11.11.2014 odoslala 10 eur, dňa 11.12.2014 odoslala 10 eur, dňa 13.1.2015 odoslala 10 eur.

V tomto písomnom podaní sa opakovane žalobkyňa vyjadrovala k objektívnej 10-ročnej premlčacej dobe, kde uvádza, že okamihom začatia plynutia premlčacej doby bolo právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 13C 145/2014 zo dňa 4.2.2015 a to preto, že až na základe názoru súdu sa žalobkyňa dozvedela, že Zmluva o úvere nie je platná a že žalobkyňa zaplatila viac, ako jej na základe úveru bolo poskytnuté. Preto je toho názoru, že je potrebné a nevyhnutné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Podľa nej bola zachovaná aj 2-ročná subjektívna premlčacia doba, lebo až týmto rozsudkom sp. zn. 13C 145/2014 sa dozvedela, že zmluva o úvere je neplatná a uhradila viac ako bola povinná zaplatiť.

K tomuto pripojila aj výpisy o úhradách tak, ako sú uvedené vo vyjadrení (č.l.55 - 72).

12. Žalobkyňa predložila súdu (č.l.76-92) úhrady pre veriteľa spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. uskutočnené Prvou odľžovacou spoločnosťou v Žiline. Ide o splátky dňa 12.6.2012 v sume 11 eur, dňa 12.7.2012 v sume 11 eur, dňa 8.8.2012 v sume 11 eur, dňa 10.9.2012 v sume 6 eur, dňa 12.11.2012 v sume 10,82 eur, dňa 12.12.2012 v sume 10,82 eur, dňa 8.1.2013 v sume 10,82 eur, dňa 12.2.2013 v sume 10,82 eur, dňa 11.3.2013 v sume 7,79 eur, dňa 9.4.2013 v sume 10,82 eur, dňa 14.5.2013 v sume 11,33 eur, dňa 10.6.2013 v sume 11,33 eur, dňa 9.7.2013 v sume 6,92 eur, dňa 14.8.2013 v sume 11,32 eur, dňa 11.9.2013 v sume 9,07 eur, dňa 11.10.2013 v sume 9,63 eur, dňa 13.11.2013 v

sume 9,39 eur, dňa 13.12.2013 v sume 2,07 eur, dňa 13.1.2014 v sume 9,39 eur, dňa 12.2.2014 v sume 9,39 eur, dňa 11.3.2014 v sume 9,39 eur, dňa 10.4.2014 v sume 9,39 eur, dňa 13.5.2014 v sume 9,39 eur, dňa 10.6.2014 v sume 9,39 eur, dňa 8.7.2014 v sume 9,39 eur, dňa 12.8.2014 v sume 9,39 eur, dňa 16.9.2014 v sume 9,49 eur, dňa 13.10.2014 v sume 9,49 eur, dňa 12.11.2014 v sume 10 eur, dňa 15.12.2014 v sume 10 eur, dňa 14.1.2015 v sume 10 eur.

13. Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 22.12.2017 prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu rozšírila žalobu o sumu 800 eur ako primerané finančné zadostučinenie, ktoré odôvodnila tým, že Zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky, neprimerane vysokú cenu úveru, čo nemožno hodnotiť inak ako zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu s minimálne nepriamym úmyslom získať majetkový prospech opísanými praktikami žalovaného v predchádzajúcich podaniach.

Aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky pri posudzovaní mnohých podnetov spotrebiteľov dospelo k záveru, že spotrebiteľské zmluvy obsahujú viaceré zmluvné podmienky zakomponované v zmluvách spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. ako neprijateľné; spoločnosť využíva finančnú situáciu spotrebiteľov a je potrebné podať podnet Združeniam na ochranu spotrebiteľov na zváženie podania žaloby proti spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. na súd.

Žalobkyňa k nároku na primerané finančné zadostučinenie uviedla, že Zmluva o úvere v konaní sp. zn. 13C 145/2015 je bezúročná a bez poplatkov vzhľadom na absenciu obsahových náležitostí zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Konanie žalovaného v tomto konaní bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Poukázala na § 3 ods.5 posledná veta z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie. Žiadna ujma ani hrozba ujmy sa v tomto prípade nevyžaduje s poukazom na § 217 ods.1 CSP. Podmienkou práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie nie je porušenie spotrebiteľskej zmluvy, ale konkrétne súdne konanie, v ktorom bol občan ako spotrebiteľ úspešný. V súvislosti s tým poukázala na rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 16C 221/2014 zo dňa 6.3.2015, aj na uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co 34/2014 zo dňa 16.2.2015 a iné rozhodnutia, napr. KS Prešov sp. zn. 18Co 34/2014, KS Prešov sp. zn. 7Co 350/2015, KS Prešov sp. zn. 7Co 56/2017.

Zdôraznila, že po 9.6.2013 právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval za primerané zaplatenie sumy 800 eur ako primerané finančné zadostučinenie. Táto výška je odôvodnená charakterom zásahu do práv žalobkyne, ako aj údajným nárokom vo výške 657,32 eur, ktorý žalovaný uplatnil voči žalobcovi v pôvodnom konaní na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 13C 145/2014 napriek tomu, že žalobca úver preplatil o 675,05 eur. Spotrebiteľ nielen, že preplatil úver o sumu 675,05 eur, ale súčasne žalovaný podal voči nemu žalobu na zaplatenie 657,32 eur s príslušenstvom, čo spolu znamená, že žalovaný sa obohatil a chcel obohatiť sumu 1.332,27 eur (657,32 eur + 675,05 eur). Z tejto sumy 1.332,27 eur považuje žalobkyňa 60 % za primerané, teda 799,42 eur, zaokrúhlene 800 eur. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co 96/2013 zo dňa 28.10.2013.

14. Prvostupňový súd uznesením zo dňa 4.apríla 2018 pripustil zmenu žaloby - jej rozšírenie o primerané finančné zadostučinenie o sumu 800 eur.

15. V ďalšom písomnom vyjadrení žalobkyne zo dňa 5.júna 2018 uviedla skutočnosti uvedené vo svojich predchádzajúcich podaniach. Poukázala na niektoré rozhodnutia krajských súdov KS Prešov sp. zn. 18Co 34/2014, KS Prešov sp. zn. 7Co 350/2015, KS Prešov sp. zn. 20Co 96/2013.

16. Právna zástupkyňa žalovaného vo svojom písomnom podaní zo dňa 21.júla 2017 uviedla, že pokiaľ žalobkyňa napáda výšku úrokov v Zmluve o revolvingovom úvere, neuvádza žiadne podporné skutočnosti. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, žalovaný uvádza, že namietané skutočnosti sú nesprávne pre rozpor s ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákona. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere.

Poukázala na § 502 ods.1 Obchodného zákona, v zmysle ktorého platí, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Uvedené ustanovenie je svojou povahou a obsahom lex specialis, keďže ustanovenie Obchodného zákonníka sa použije v rozsahu, v akom nejaká otázka nie je upravená osobitne v Občianskom zákone. Zákomom v prípade úpravy maximálnej výšky odplaty bolo v rozhodnom čase pritom ustanovenie, ktoré upravovalo maximálnu výšku odplaty. Ak by uvedená hodnota určená na jeho základe bola prekročená, potom by v zmysle § 502 ods.1 Obchodného zákona nešlo o neplatný právny úkon. Dlžník z takejto zmluvy by nebol povinný platiť len úrok v rozsahu prevyšujúcom najvyššiu prípustnú hodnotu. Z tohto vyplýva, že návrh na určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere odporuje zákonu a to konkrétne § 502 ods.1 Obchodného zákona, ktorý určuje iný právny následok v prípade rozporu výšky úrokov so zákonom, než aký tvrdí žalobca.

Ďalej uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 27.11.2009. Tento dátum je rozhodujúci, pretože sa použije v súvislosti s určením právnej úpravy pre posúdenie tvrdení žalovaného o výške odplaty.

Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákona platného a účinného ku dňu 27.11.2009 platilo, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Keďže z tvrdení žalobkyne vyplýva, že úver na základe Zmluvy o revolvingovom úvere je spotrebiteľským úverom platí, že výška odplaty sa posudzuje podľa z. č. 258/2001 Z. z., ktorý mal vlastnú, osobitnú úpravu maximálnej výšky a odplaty za spotrebiteľské úvery.

Poukázal tiež na § 3 ods.9, ods.11 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na § 1 ods.1 nar. vlády č. 238/2008 Z. z..

RPMN uvedená v zmluve nebola neprimerane vysoká, pričom je zároveň neprípustné, aby osobitné pravidlo pre reguláciu bolo negatívne všeobecným a právne neurčitým ustanovením § 3 Občianskeho zákona. Ustanovenia § 3 ods.10 a 11 z. č. 258/2001 Z. z. majú aplikačnú prednosť ako lex specialis a tiež ako lex posterior.

Keďže RPMN v prípade uzavretej zmluvy predstavuje vyjadrenie celkových nákladov, ktoré sú tvorené len úrokom, potom hodnota úrokovej sadzby a RPMN sú v súlade s vyššími uvedenými ustanoveniami. V ich zmysle platí, že vyjadrenie odplaty ako celok nie je neplatné a zároveň, že sa stanovuje presná hranica, aká je odplata prípustná.

K tomuto vyjadreniu predložila aj maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za III. štvrtrok 2009.

17. V ďalšom svojom písomnom vyjadrení doručené súdu 15.5.2018 žalovaný uviedol, že popiera nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, pretože ustanovenie § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré spotrebiteľ namietal a uplatnil a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver súdu o porušení práva spotrebiteľa. Žalobkyňa sa domáha uplatneného nároku na základe predpokladu úspešnosti v spore vedenom pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 13C 145/2014, v ktorom konajúci súd žalobu žalovaného o zaplatenie 657,32 eur s príslušenstvom zamietol z dôvodu, že považoval Zmluvu o revolvingovom úvere za bezúročnú a bez poplatkov.

Z citovaného rozhodnutia však nevyplýva konkrétny právny záver o úspešnosti spotrebiteľa ani konštatovanie o porušení práva spotrebiteľa. Poukazuje na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadosťučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza z výrazným časový odstupom. K uplatneniu požiadavky na finančné zadosťučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobkyne malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo z bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedeného rozhodnutia, ale s výrazným časovým odstupom. Žalobkyňa mohla nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatniť vzájomnou žalobou už v predmetnom konaní, rozsudok prvej inštancie bol vydaný 4.2.2015. V nadväznosti na uvedené žalovaný tvrdí, že nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia bol uplatnený po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty, žaloba bola na súd doručená 16.3.2017, najskôr možno predpokladať, že odovzdanie na poštovú prepravu dňa 14.3.2017, t. j. po uplynutí premlčacej doby.

18. V ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 26.júna 2018 uviedol, že žalovaný popiera dôvodnosť nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, lebo § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré spotrebiteľ namietal a uplatnil na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver súdu o porušení práva spotrebiteľa. Tvrdil, že je

potrebné poukázať na to, že pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie je potrebná výroková časť súdneho rozhodnutia s odôvodnením, v ktorom sa konštatuje, že konkrétne právo spotrebiteľa bolo porušené a akým spôsobom sa tak stalo. Tým, že bola žaloba zamietnutá, ešte nebol splnený žiadny z predpokladov, ktoré právna úprava pre priznanie takéhoto uplatneného nároku pripúšťa. Z označeného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza č. k. 13P 145/2014 nevyplýva žiadny konkrétny právny záver o úspešnosti spotrebiteľa a konštatovanie o porušení práva spotrebiteľa.

Poukázal aj na to, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadosťučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu tejto požiadavky dochádza s výrazným časovým odstupom. K uplatňovaniu požiadavky na finančné zadosťučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedeného rozhodnutia, ale s výrazným časovým odstupom, takmer dva roky.

19. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že Zmluvu o úvere podpísala v roku 2009 a bolo jej pripísaných na účet 1.166,40 eur. Žalovaný si stiahol z úveru nejaké poplatky. Splácala úver splátkami a to vkladom na účet do ČSOB, tak ako je to upravené v zmluve. Splátky uhrádzala nepravidelne alebo v nižších splátkach. Žalobkyňa sa skontovala s odľavacou spoločnosťou, ktorá s ňou spolupracovala a splácala žalovanému nižšie splátky, čo žalovaný i akceptoval. Po roku 2015 žiadne splátky neuhrádzala a nepamätala si, kedy zaplatila poslednú splátku.

V priebehu konania uviedla, že si nepamätá, či podpísala Dohodu o zrážkach zo mzdy, ale žalovaný požiadaval jej zamestnávateľa o zrážky zo mzdy a zamestnávateľ jej i zrážal zo mzdy splátky podľa zmluvy za obdobie marec až júl 2010 a zrazil jej 474,60 eur. V priebehu konania uviedla, že zaplatila žalovanému okolo 1.800 eur, ale úver preplatila. Nevedela o tom, že jej právny zástupca podal žalobu o bezdôvodné obohatenie až 16.3.2017, mohol ju podať skôr, ale spoliehala sa na jeho právnické vzdelanie a jeho pomoc. To, že žiadal súd o rozšírenie žaloby o sumu 800 eur sa dozvedela len na pojednávaní dňa 7.marca 2019. O takomto návrhu nevedela, pričom ju jej právny zástupca o tomto rozšírení žaloby neinformoval a ani o sume, o ktorú žiadal rozšíriť žalobu. Žalobkyňa pracuje a jej mesačný príjem je v čistom okolo 860 eur a z toho má zrážku 83 eur mesačne a ďalšie splátky, ktoré uhrádza exekútorovi okolo 80 eur. Mesačne platí inkaso 165 eur. Má jednu vyživovaciu povinnosť, je rozvedená. Jej bývalý manžel jej neplatí na výživu dieťaťa. Ponechala na úvahu súdu ako rozhodne. Neuplatnila trovy konania.

20. Právny zástupca žalobkyne vo svojom prednese uviedol, že Zmluvu o úvere žalobkyňa uzavrela v roku 2009, ktorá však neobsahuje všetky zákonné predpísané náležitosti, teda neobsahuje náležitosti v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a tiež so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Bol prijatý iný návrh, tzv. pozmenený návrh oproti zmluve, ktorá bola k dispozícii na vyplnenie. Žalobkyňa obsah zmluvy nemohla ovplyvniť. RPMN bola v zmluve uvedená viac ako 70 %, v danom prípade išlo zo strany žalovaného o nekalú praktiku. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 13C 145/2014. V priebehu konania uviedol, že zrážky zo mzdy boli realizované žalobkyni až po rozhodnutí Okresného súdu Prievidza, ktorým rozhodnutím bol žalobný návrh zamietnutý. Z uvedeného je zrejmé, že chcel žalovaný poškodiť žalobkyňu a naďalej zrážal z jej mzdy splátky, na ktoré už nemal nárok.

21. Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákona, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa § 107 ods.2 cit. zákona, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods.1 OZ). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods.2 OZ).

V prípade práva na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno

oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia, t. j., keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohatenia a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods.1 OZ), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť.

Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákon stanovuje kombinovanú premlčaciu dobu subjektívnu a objektívnu. Tieto premlčacie doby začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z týchto premlčacích dôb, t. j. buď subjektívna alebo objektívna a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať.

Tak ako súd uviedol už vyššie, pri posudzovaní otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vychádza z ustálenej súdnej praxe, že pre jej začiatok je rozhodujúci okamih, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal, že pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie také okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde.

24. Podľa § 451 ods.1 cit. zákona, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

25. Podľa § 451 ods.2 cit. zákona, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

26. Podľa § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

27. Novšie znenie ustanovenia § 3 ods.5 poslednej vety cit. zákona účinné od 10.6.2013, zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľov. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej z. č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi. Účelom inštitútu finančného zadosťučinenia je nahradiť určitú ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má plniť funkciu satisfakčnú a sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a takisto treba zohľadniť aj to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepoctivým ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Na tomto

mieste je potrebné takisto uviesť, že žalobca sa v postavení spotrebiteľa na Okresnom súde Prievidza vo viacerých ďalších konaniach domáha voči žalovanému v postavení dodávateľa vydania bezdôvodného obohatenia.

Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Súd vychádza z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti s nezákonnou odplatom, ktorú žalovaný od neho požadoval, hoci na ňu nemal nárok, o čom vedel, resp. musel vedieť a túto odplatu na žiadosť žalovaného odmietol tomuto vydať.

Tak ako súd uviedol už vyššie, pri posudzovaní primeranosti finančného zadosťučinenia je potrebné skúmať, či spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva. Nemusí preukázať, že titulom porušenia spotrebiteľského práva spotrebiteľovi bola ujma skutočne spôsobená.

28. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žalobkyňa podala žalobu po uplynutí premlčacej doby, preto súd v časti, kde žiadala od žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia sumu 675,05 eur s príslušenstvom žalobu zamietol.

Čo sa týka ďalšieho nároku žalobkyne a to primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré uplatnila v sume 800 eur, v tejto časti bol nárok dôvodný len sčasti.

29. Žalobkyňa sa žalobou domáhala o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 675,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.3.2017 do zaplataenia vychádzajúc z právoplatného rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13C 145/2014, v ktorom z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatný právny úkon, lebo nebola uzavretá písomnou formou, ktorú vyžaduje § 40 ods.1 Občianskeho zákona. Žalobkyňa zaplatila v čase vydania rozsudku č. k. 13C 145/2014 sumu 1.841,45 eur, pričom úver jej bol poskytnutý vo výške 1.166,40 eur. Keďže súd považuje zmluvu za neplatnú, žalovaný ako veriteľ, keď prijal od žalobkyne finančné prostriedky nad poskytnutý úver sa bezdôvodne obohatil a takéto obohatenie žalobkyňa žiada vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia (1.841,45 eur - 1.166,40 eur = 675,05 eur).

Poukázala na to, že neuplynula objektívna premlčacia doba desať rokov.

Žalobkyňa v priebehu konania rozšírila žalobu a žiadala od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie v sume 800 eur, o ktorom rozšírení žalobkyňa nemala informáciu od svojho právneho zástupcu. Mala za to a vyplynulo to aj z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13C 145/2014, že Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 27.11.2009 bola uzavretá v rozpore so zákonom, je absolútne neplatná a uzavretá v rozpore s dobrými mravmi.

Jej právny zástupca v písomnom stanovisku uviedol, že žiadna ujma a ani hrozba ujmy sa nevyžaduje pri priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, podmienkou je, že sa spotrebiteľ úspešne domohol na súde svojho práva. Túto sumu odôvodnil tým, že žalovaný sa obohatil o sumu 675,05 eur a 800 eur považuje za primerané finančné zadosťučinenie.

30. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, lebo nárok žalobkyne je premlčaný.

K primeranému finančnému zadosťučineniu uviedol, že žalobkyňa si uplatnila nárok po uplynutí subjektívnej premlčacej doby, žalobu podala až 16.3.2017, preto jej takéto primerané finančné zadosťučinenie nepatrí.

31. Súd mal v konaní za preukázané a vyplýva to i z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13C 145/2014 zo dňa 4.februára 2015, že prvostupňový súd posúdil Zmluvu o revolvingovom úvere uzavretú dňa 27.11.2009 medzi veriteľom PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. a dlžníčkou Mgr. W. S. za absolútne neplatný právny úkon, lebo žalobkyňa podpísala formulárovú žiadosť tak, ako to vyplýva zo zmluvných dojednaní bod 2.2.1, t. j., že sa zmluva uzatvára na predtlačovom formulári veriteľa, ale žiadosť posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy, ale predmetná zmluva predložená ako dôkaz navrhovateľom nie je platnou zmluvou v súlade s § 40 ods.1 Občianskeho zákona, lebo si vyžaduje na platné uzavretie zmluvy písomnú formu. V konaní súd nemal preukázané, že by písomný návrh - žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru bol predložený dlžníčkou, bol prijatý veriteľom PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., nakoľko prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady alebo obmedzenia, resp. iné zmeny sa považuje ako za nový návrh. Keďže dlžníčka predložila veriteľovi formulárovú žiadosť o poskytnutie

revolvingového úveru v súlade s § 43a Občianskeho zákona, dali návrh na uzavretie zmluvy veriteľovi a v súlade s § 44 Občianskeho zákona by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jeho návrhu, ale ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady a obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods.2 Občianskeho zákona za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý, t. j. dlžníkom.

Z tohto dôvodu súd posúdil v konaní č. k. 13C 145/2014 zmluvný vzťah tak, že nedošlo k uzavretiu zmluvy v písomnej forme, ako to vyžaduje § 40 ods.1 Občianskeho zákona a nasl., teda ide o neplatný právny úkon a účastníci konania sú povinní si vrátiť vzájomné plnenia (§ 457 Občianskeho zákona).

Z odôvodnenia tohto rozsudku tiež vyplýva tak, ako súd uviedol už vyššie, že ku dňu vyhlásenia rozsudku žalobkyňa uhradila sumu 1.841,45 eur žalovanému a bol jej poskytnutý úver vo výške 1.166,40 eur, teda zaplatila veriteľovi viac ako mala. Vzhľadom k tomu, že súd dospel k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, žalovanému (PROFI CREDIT Slovakia s.r.o.) nemôže patriť žiadne plnenie zo Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 27.11.2009, ale len plnenie z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré poskytnutím peňažných prostriedkov nastalo na strane žalobkyne. Je evidentné, že žalobkyňa prijala plnenie v sume 1.166,40 eur a žalovanému uhradila sumu 1.841,40 eur, čo vyplýva z výpovede žalobkyne na pojednávaní dňa 4.2.2015 v konaní č. 13C 145/2014, čo žalovaný v tomto konaní nespochybnil. Žalovaný takto prijal plnenie nad rámec poskytnutého plnenia v sume 675,05 eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, lebo prijal plnenie z neplatného právneho úkonu (§ 40 ods.1 OZ).

Žalobkyni v konaní č. 11Csp 46/2017 vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý je ale premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a tiež trojročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods.1 a § 107 ods.2 Občianskeho zákona.

Žalobkyňa potvrdila vo svojej výpovedi, že dňa 25.11.2009 uzatvorila Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorú opatrla svojím podpisom, sama považovala tento úver za bezúročný a bez poplatkov, lebo zmluva neobsahovala predpísané zákonné náležitosti. Na pojednávaní dňa 4.2.2015 v konaní č. 13C 145/2014 vo svojej výpovedi uviedla, že reálne jej veriteľ PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. vyplatil sumu 1.166,40 eur a do dňa pojednávania v tejto veci zaplatila viac, ako 1.800 eur, preto nedlhuje už veriteľovi žiadnu sumu.

Z uvedenej výpovede žalobkyne vyplynulo, že sa dozvedela o tom, že zaplatila veriteľovi spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. viac ako mala minimálne dňa 4.2.2015, teda od tohto dňa začína plynúť dvojročná premlčacia subjektívna doba, ktorá uplynula dňa 4.2.2017. V tento deň sa dozvedela preukázateľne (možno aj skôr), že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o., pretože zaplatila viac ako mala a tiež vedela, kto sa na jej úkor obohatil. Súd zobral do úvahy jej výpoveď zo 4.2.2015, kedy vo svojej výpovedi jasne a zrozumiteľne uviedla, že už vedela, že zaplatila veriteľovi viac ako mala.

Keďže zmluva je absolútne neplatný právny úkon z dôvodov uvedených v rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13C 145/2014, od tohto okamihu, t. j. odo dňa uzavretia zmluvy od 27.11.2009 začala plynúť objektívna trojročná premlčacia doba, pretože od tohto dňa skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. bez ohľadu na to, či o tom žalobkyňa vedela alebo nie. Trojročná premlčacia doba ubehla 27.11.2012.

Keďže márne uplynuli obidve premlčacie doby a bola vznesená námietka premlčania v priebehu konania zo strany žalovaného vo veci č. k. 11Csp 46/2017, súd žalobu z dôvodu vznesenej námietky premlčania zamietol, lebo ubehla subjektívna aj objektívna premlčacia doba, lebo návrh na začatie konania bol podaný na Okresný súd Prievidza dňa 16.3.2017.

Súd sa stotožnil s dôvodmi neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 27.11.2009 uvedených v rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 13C 145/2014, ktorá je neplatná pre nedodržanie písomnej formy, ktorú vyžaduje § 40 ods.1 Občianskeho zákona, preto je podľa § 37 ods.1 cit. zákona absolútne neplatným právny úkonom.

32. Čo sa týka 10-ročnej premlčacej doby, na preukázanie úmyslu konajúcej osoby (PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.) získať bezdôvodné obohatenie nestačí len všeobecné tvrdenie o zaužívanej praxi PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv súdom vyhlásené za neplatné alebo považované za bezúročné a bez poplatkov. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zločku úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť by bolo nutné v každom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia konkrétnej zmluvy s konkrétnymi zmluvnými stranami preukazovať, že žalovaný ako úverový veriteľ v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe zmluvy skutočne vedel alebo

aspoň bol upozornený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje na úkor dlžníkov. Žalovaný skutočne chcel získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver (70%), táto skutočnosť ale nedokazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie. Úmyselné konanie zo strany žalovaného nebolo preukázané pri získaní bezdôvodného obohatenia, ktoré by malo vplyv na predĺženie objektívnej premlčacej doby z troch rokov na desať rokov.

32. Žalobkyňa uplatnila v konaní nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa a uplatnila sumu 800 eur, ktorý odôvodnila úspechom v konaní č. 13C 145/2014, lebo prvostupňový súd žalobu žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. voči žalovanej Mgr. Jarmile Belkovej zamietol, ktorou sa domáhal voči žalovanej sumy 657,32 eur z dôvodu, že považoval Zmluvu o revolvingovom úvere za absolútne neplatný právny úkon podľa § 40 ods.1 Občianskeho zákona. Touto žalobou sa žalobca domáhal o zaplatenie sumy 657,32 eur z titulu neuhradených ďalších splátok zo strany žalobkyne. Keďže žalobkyňa bola v konaní č. 13C 145/2014 úspešná, v tomto konaní si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva zodpovedá, t. j. zodpovedá spoločnosť PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o.. V konaní je nepochybné, že žalovaná strana PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. je zodpovedná za porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne, ktorá preplatila úver, hoci zmluva o revolvingovom úvere bola absolútne neplatná pre nedodržanie písomnej formy. Súd považuje za podstatné uviesť, že v zmluve o revolvingovom úvere bola neprimeraná odplata vo výške 70 %, čo súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a takáto výška odplaty, t. j. dohodnutých úrokov je v rozpore s dobrými mravmi a vysoko prekračuje úrokovú sadzbu poskytovanú bankami za obdobné úvery. Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve vyplývajúce z § 3 ods.3 z. č. 250/2007 Z. z., pričom tento výklad je v súlade aj s judikatúrou Európskeho súdneho dvora, ktorej charakteristickou črtou je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany. V tejto väzbe súd posudzoval aj obsah náležitosti upravených v spotrebiteľskej zmluve. Súd uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia 800 eur považoval za vysokú, považoval za primeranú sumu 400 eur s prihliadnutím aj na výšku úveru 1.166,40 eur, ktorá bola žalobkyni poskytnutá, ale aj s prihliadnutím na sumu, ktorú žalovaná uplatňovala v konaní. Túto sumu považuje za primeranú s prihliadnutím i na morálnu a majetkovú ujmu žalobkyne, ktorej žalovaný zrážal zo mzdy ďalšie sumy na základe žiadosti žalovaného zo dňa 27.7.2015, hoci už bol vydaný rozsudok vo veci č. k. 13C 145/2014 zo dňa 4.februára 2015. Súd prihliadol na to, že žalobkyňa bola v konaní č. 13C 145/2014 úspešná a nemusela preukazovať, že titulom porušenia spotrebiteľského práva bola jej ako spotrebiteľovi ujma skutočne aj spôsobená. Súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 389/2015.

33. Pokiaľ žiadala žalobkyňa viac titulom primeraného finančného zadosťučinenia, súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

34. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.